

Foto: Shutterstock

Rasisme?

Når jeg ikke kan si neger, kan jeg da si eskimo?

Og hva med indianer eller sigøynere mon tro?

Tør jeg kalle noen byfolk eller bønder

og hva med nordlending og trønder?

JON STORRØ

Fosenvegene og bom-avgifter

Hva er kosnadsrammen for de igangsatte veiprosjektene på Fosen, og hva er Statens andel så vel som bompengandelen? Ser at jeg må ut med over kr. 4000 i forskudd for å oppnå en akseptabel ferge-/bom-billett. I tillegg kommer avtale for Krinsvatnets bom.

Det var jo på høy tid med veiforbedringer på Fosen, men nettopp derfor burde Staten lagt mer penger i potten. Ja, det er ikke for sent at myndighetene ved Liv Navarsete kan yte betydelig mer i disse viktige prosjekter.

LEON K. JENSEN

Ta ansvar!

«Miljøpakken for transport i Trondheim skal gi bedre hovedvegnett, kollektivtilbud og bedre forholdene for de som går og sykler». Dette er nok litt for store ord for Trondheim kommune og Sør-Trøndelag fylkeskommune som i 2009 inngikk en avtale med Samferdselsdepartementet som skal gi «... belønningssmidler for å få flere til å velge buss framfor privatbil.»

Ta en titt bl.a. i trappa ned fra buss-stoppet på Travbanen (Leangen). Man må faktisk tråkle seg gjennom buskene (med fare for å få ødelagt klærne) for å komme seg helskinnet ned. Du verden for en innsats de har gjort for de gående der. Og dette er nok ikke det eneste stedet, men nå fikk jeg nok og ber med dette de som har ansvaret om å ta det!

TONE BJERKAN

24. januar 2012 | Adresseavisen

Det er et alvorlig brudd på rettighetene til barn under barnevernets omsorg når barnet ikke har tilsynsfører. Foto: SCANPIX

Når staten er en dårlig mor

Det er en alvorlig systemfeil når barnevernsbarn blir utsatt for overgrep under barnevernets omsorg. Fylkesmannen har en avgjørende rolle for å avdekke slike feil.

I samtaler med barn som er under barnevernets omsorg får jeg dessverre altfor ofte tilbakemeldinger om at mange av barna ikke har tilsynsfører eller at de ikke vet hvem tilsynsføreren er. Dette er et alvorlig brudd på deres rettigheter.

Alle barn som bor i fosterhjem skal ha en tilsynsfører som besøker dem minst fire ganger i året. Med denne tilsynsføreren skal barnet kunne ta opp vanskelige temaer og eventuelt klage på forhold rundt sin egen situasjon. Likevel klarer ikke de ansvarlige i kommunene å sørge for nok tilsynsførere slik at barna kan si ifra dersom det er noe som er galt i fosterhjemmet.

I slutten av 2011 fikk vi i mediene høre om 52 barn som har blitt utsatt for overgrep av personer som har hatt oppdrag gjennom barnevernet. Vi snakker her om personer som barna har hatt et spesielt tillitsforhold til, som for eksempel en fosterforelder eller støttekontakt. Sakene er alvorlige, og flere av personene har blitt dømt for overgrepene. Jeg er redd for at mørketallene kan være langt større. Slike overgrep skal ikke skje. Myndighetene skal alltid ha nødvendige tiltak på plass for å forebygge at barn ikke utsettes for vold og overgrep. Her har dessverre ikke det offentlige gjort jobben sin med å følge opp dette.

Letterkant av medieoppslagene, har barneministeren og flere fagfolk kommet med gode forslag til hva som bør gjøres for å forhindre at noe lignende skjer igjen.

En arbeidsgruppe om fosterhjem som ble oppnevnt av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet har foreslått å overføre tilsynsførerordningen til fylkesmennene. Det synes jeg er et interessant forslag. Forslaget forutsetter naturligvis at det fører til en reell forbed-

ring av barnas vern mot overgrep i barnevernet. Uavhengig av hva som kommer ut av denne diskusjonen, vil fylkesmennene uansett ha en viktig rolle. De skal føre tilsyn med barnevernets arbeid i kommunene.

Fylkesmannen er statens fremste representant i fylkene. Fylkesmannen er ikke bare én mann, slik mange barn (og voksne) tror, men en stor etat med ansvar for å følge opp kommunenes arbeid med barn på flere områder. Derfor må barn kunne ta kontakt med fylkesmannen i sitt fylke med spørsmål om sine rettigheter eller om de skal klage på forhold i barnevernssaken. Altfor mange barn som er i kontakt med barnevernet vet ikke hvem fylkesmannen er. Det burde være en enkel sak for fylkesmennene å gjøre seg kjent blant barn og unge, slik at alle barn som trenger det vet hvordan de klager og hvem fylkesmannen er.

Fylkesmennene må reagere oftere og kraftigere. De må bøtelegge kommuner som over tid ikke gjør jobben sin. Jeg forundrer meg stadig over at fylkesmennene ikke tar en mer aktiv rolle når det gjelder brudd på barns rettigheter, når de kan gå til drastiske skritt ved avvik i for eksempel miljø saker.

Barnevernet i Norge har både sterke og svake sider. Som barneombud skal jeg være med på å fortelle om den viktige jobben som gjøres for å verne de utsatte barna, men jeg må også kritisere når jeg ser at arbeider ikke strekker til. Man kan ikke bare skyld på mangel på faglig kompetanse når barnevernet svikter, men heller på politiske prioriteringer og mangel på nødvendige ressurser. Igjen mener jeg at fylkesmennene har en viktig rolle i å rapportere til de som er ansvarlige for barnevernet i kommunen, og til sentrale myndigheter, når de ser kontorer som bør få flere ressurser.

Noe av det jeg vil prioritere i mitt siste halvår som barneombud er å løfte frem fylkesmennenes viktige rolle i arbeidet for barn og unge.

«Slike overgrep skal ikke skje.»

Innlegg

REIDAR HJERMANN
Barneombud